

СВОБОДА

SVOBODA USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — \$1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Провід Америки у світі

Промовляючи 22-го лютого ц. р. у Вашингтоні на форумі Американського Леґіону, президент Роналд Реген, також у комбатантській шапочці на голові з надписом „Каліфорнія“, склав правильну та особливо для слухачів-ветеранів приємну заяву, що „З'єднані Стейти знову перебрали ініціативу у світових справах за цього Уряду“. Всупереч усіх критиці на адресу теперішнього Президента і його політики, фактом є, що за його урядування заактуалізовано проблему рівноваги збройних сил у світі, зокрема в Європі, що захиталася у користь СРСР, який на терені Східної Європи й Чехо-Словаччини встановив сотні ракет, націлених проти європейського Заходу. Фактом є, що за урядування Регена почали переводити в життя засади, що кожні переговори з Советським Союзом мусять вестися з позиції сили, а не слабости і що єдиним аргументом, який промовляє до кремлівських володарів, є аргумент сили.

Фактом є, що це був Реген, який у вересні цього року проголосив конкретний план замирення на Близькому Сході. Ізраїльським екстремістам з прем'єром Менахемом Бегіном у проводі цей план дуже не сподобався, — але він єдино правильний і справедливий: щоби Ізраїль звернувся арабам окуповані в останній війні арабські землі, перестав творити штучно ізраїльські оселі на окупованих теренах і щоби — в заміну на визнання ізраїльської держави всіма арабськими сусідами — дозволив на створення на правому березі ріки Йордану „міста осідку“, для близько трьох мільйонів палестинців, пов'язаних правдо-державно з Йорданією. Цей мирний план Регена щодо Близького Сходу прийняла велика більшість арабських країн — і таким чином ЗСА вперше здобули собі приятелів в арабському світі.

Але була у 35-хвилинній промові Регена — ще одна вага заява: він зголосив готовність „гарантувати безпеку північних кордонів Ізраїля“, якщо Ізраїль відкине якнайшвидше свої війська з Ливану. Деякі коментатори піддали під сумнів доцільність такої гарантії, яка у практиці могла б вплатити Америку безпосередньо у конфлікт Ізраїля із деякими непримиримими сусідами. Сам ізраїльський прем'єр Менахем Бегін заявив бундючно, що „найкращою гарантією безпеки Ізраїля є наші власні збройні сили“. Це у політичному світі відома „ароганція сили“, або „затрата розуму від успіху“. Увесь світ знає, що без політичної, фінансової і військової допомоги від Америки та від американсько-жидівської громади Ізраїль взагалі не міг би існувати. Але екстремістичні гасла і гурпуратіотичні фрази завжди подобаються масам і Бегін популярний в Ізраїлі, втримується при владі і на випадок нових виборів він, — за твердженням фахівців, — здобув би ще численнішу більшість в ізраїльському парламенті („кнесеті“), як і має тепер — дякуючи підтримці від ортодоксійно-релігійної та крайньої правої малих партій. Реген, державний секретар Шульц, секретар оборони Вайнбергер, дорадник Президента у справах безпеки Кларк — всі вони виявляють подивувідну терпеливість у зв'язках з таким союзником — чи радше клієнтом — як Менахем Бегін, не втрачаючи надії, що шляхом переговорів і речевих аргументів, без натиску (припинення доставки зброї), можна буде досягнути намічену ціль — замирення на Близькому Сході, яке неможливе без конструктивного розв'язання проблеми палестинців і без участі у мирових переговорах також Йорданії.

Противники Роналда Регена ведуть проти нього подібну кампанію, як і вели були проти кандидатури сенатора Беррі Голдвотера: це, мовляв „палач війни“, а Регенові додатково приписують ще економічну кризу й 11 мільйонів безробітних, дарма що цю кризу нинішній Уряд одідичив від попередників. Політичні противники республіканського Уряду і самого Роналда Регена не цураються демагогії. Але правдою є, що за минулих два роки урядування Регена престиж Америки у міжнародному світі зріс, — активність Америки однаково у справах Близького і Середнього Сходу, як і в країнах Південної і Середньої Америки та покращання взаємин ЗСА з їх європейськими союзниками — все це безперечно політичні позитиви. Виступ Регена у традиційному Дні Ветерана був теж політичним позитивом. Ні один американський Уряд — а теперішній є вже 40-им — не був „сонцем без плям“. З історичної перспективи політичні аналітики стверджують, що було добре і що було недобре за кожного з отих 40-ка американських президентів. Були кризи, були завазяті кампанії, були заворушення, була й Громадянська війна, але дотеперішній понад 200-річний історичний баланс стверджує, що сталося таки „Американське чудо“ і що Америка є лідером всього вільного світу, є суперпотугою, що її легковажити можуть тільки люди дуже малі і незрячі.

Після повного десятиріччя відколи ЗСА введено намагаючи, щоб армію поповнювати вояками жіночої статі і перенести на них всі досі традиційні чоловічі праці та обов'язки, або упрощеними словами, виконувати завжди у відповідний час доручення без огляду на фізичну спроможність, виявило у своєму профілі дуже чіткі та різкі — світлі і тіні...

Деякі чільні та велими авторитетні військові фахівці твердять, що якраз навпаки, ця своєрідна „вояцька суміш“ пошкодила американській армії, а в багатьох випадках, навіть її і послабила. Перше — кажуть вищезгадані речники, — що автоматично заперечує „чоловічо-жіночу рівність“, це заборона виконувати жінкам фронтові обов'язки. Останню виданий повнокартальний рапорт Армії за 1982 рік наголошує і підтверджує, що в майбутньому обмежування і перерізка у наборі жінок до армії будуть контролюватися набагато суворіше без огляду на протести різних груп за „рівноправ'я жіночої праці“ і ледве, як вони знайдуть прихильний відгук у Конгресі і Пентагоні.

Зостанього повідомлення секретаря Оборони виявляється, що контингент набору жінок до армії, який був установлений Армією в 1964 році, становив 100,000, включав в це число старшин і завербованих вояцький персонал, зредукують до приблизно 70-80,000 вояків.

На початку постанови повноцілості добровільної армії, починаючи від 1972 року, жінок призначували до лег-

Ярослав Курдюк

НОВА МІЛІТАРНА МЕТОДОЛОГІЯ ЗСА

ших військових обов'язків. Сюди враховували адміністративні функції, у першу чергу машиністи, писарки, книговодство, обслуговування телекомунікаційної системи і медичне піклування. Але зі збільшенням напливу жінок із одного до 10-ти відсотків, жінок-вояків розпочали переносити на праці, які досі були виключно чоловічими. Особливо після того, коли у відомій повітряно-десантній 82-й Дивізії, станціонованій у Форт Брагг, Н. К. призначення якої буде очолювати головний ударний удар т. зв. Наглого призначення, на такі майже „фронтіві позиції“, як на артилерійських обсерваторіях, шиферів важких машин і постачальних гелікоптерів, призначували жінок, а це означає, що жінки хоч-не-хоч можуть з'явитися у фронтоних бойових лініях.

Під сучасну пору, майже половина з 65,000 жінок-добровільців в армії призначена на праці, які вимагають відносно більшої фізичної сили. Але у переведених в останніх роках перерізуваннях виявляється, що зазедве три відсотки з усіх завербованих жінок, відповідало таким вимогам. Бо ось, для прикладу, навіть у такій ділянці, як у сигнально-електронних частинах, що в них є відносно найбільше жінок, найчастіше доводиться прокладати кабелю мережу, у яких намотані на коливо-

ротах дротів важать по 100 і більше фунтів. Командири у сигнальних частинах в Європі кажуть, що тільки коло 40 відсотків жінок змогли подолати такому навантаженню.

Ще гірше представляється справа з медичними частинами, в яких жінки становлять понад 60 відсотків. Дійсність виявляє, що подальшому числі жінок-медиків не під силу нести удари важкої польової ноші з пораненим вояком та ще й до того, коли це доведеться робити у фронтоній лінії. Практика теж виявила, що для розставлення звичайного медичного польового шатра вагою 700 фунтів, було потрібно аж 10 жінок, під час коли цю саму роботу виконало шість вояків-чоловіків. Таке саме подібне виявилось з побудовою мобільного польового шатра-шпиталю, на що враховується 18 годин. У змаганні виявилось, що чоловічі-медики виконали це завдання на половину шкільніше.

З приводу таких великих різниць у виконанні військової служби, військові речники з Пентагону заявляють, що коли ця т. зв. суміш чоловічо-жіночого вояцтва у найкоротшому часі доосвоює не зміниться, як виключно перевагою чоловіків, як це було раніше, тобто до часу створення професійної добровільної армії, то тоді доведеться переорієнтувати і вирішувати, яку „мілітарну

методологію“ слід буде розробити з повною користю готовості і оборони для цілої американської армії.

Сюди враховується і береться під увагу самі конкретні факти: у майбутньому наборі жінок, основну роль відіграватиме не лише сама тілічна сила. Останні дуже припіднесені технологічні досягнення, поволі, але із наполегливою прецизністю систематикою, перебудовують сучасну зброю у щораз то більше софистиковану. При чому мілітарні знавці від модернізації озброєння наголошують, що у найближчому 10-річчя із уведеним майже поголовною комп'юторної системи, це готує внести таку саму „збройну революцію“, як це сталося після Першої світової війни, коли уведено було повну й автоматичну механізацію зброї.

Уже сьогодні багато праць, головним робом у командно-контрольній комунікації та електронній ділянках — вимагає від вояка високої інтелекції, а в основному, бистроумності, пам'ятливості, прецизності і самозадачності. І саме тут, — кажуть знавці — жінки у військовій службі, виявляються великим цінним бойовим компонентом. У Пентагоні кажуть, що у прийнятті есентуальної нової, мілітарної методології будуть брати під розцінювання не лише тільки саму „точно намічену квоту“, але в основному теж і передбачування, скільки жінок-вояків виявлять відповідні кваліфікації для того, щоб служити своїй батьківщині в її обороні.

Любов Колєньська

„ДАЙТЕ ІМ ЗМОГУ ВИСЛОВИТИ СВОЄ ГОРЕ“

в автомобільних випадках. Написати статтю спонукала Дж. Броді її поїздка з мужем до Великобританії. Там, мандруючи, вони оглядали стародавні замки, що їх у цій країні безліч, церкви з правдивою архітектурою, обвіти зеленню площи манастирів, цвинтарі, нагробники яких розповідають історію англійських правдивих родів, а померлих цих кольоритне життя могло б послужити сюжетом не одному письменникові, який розглядається за цікавою історією. Вийшовши на цвинтар, подружжя Броді з увагою прочитували численні епітафи, які говорили про трагедію, що навістила ці родини, про втрату одного до десяти дітей. Схвилювана Дж. Броді спитала свого чоловіка: „Як ці батьки могли пережити таке горе? Я ніколи не могла б прийти до себе, якщо б мені померла дитина“ — сказала вона. — „Я також ні“, — відповів її муж.

Коли приїхали до Америки, спогад про цвинтарі з епітафами про померлих дітей не давав їй спокою. І вона крок за кроком почала вивчати це питання, згли-

бовати його і на підставі аналізу психічного стану батьків, що їм померли діти, та їхнього довілля. Шукаючи способів і підійти, як можна б принести оцім безталанним батькам. Почала вона від статистики. У статистичній смертності дітей і молодих, які не доживають 25-го року життя, вона заважила, що кожнорічно в Америці приблизно 400,000 батьків втрачають своїх дітей, які вмирають від різних недуг, від наглих випадків, самогубства і вбивств.

Сьогодні — у протигаву до минулих сторіч — смертність дітей чи молодих осіб багато менша завдяки антибіотикам, різним інфекціям проти інфекційних недуг, завдяки доброму харчуванню і спеціальній опіці над вагітними матерями перед народженням дитини, і таким же доглядом над матір'ю і дитиною після народження. В обличчі цієї знаменитої профілактики, коли нині дідь до втрати дитини, то для батьків це ще більша трагедія.

Описав кореспондентка Дж. Броді розглядає всю складність трагедії та різну реакцію на неї нещасливих

батьків. Вона наводить різні причини, що сповільнюють, а то й припиняють зовсім процес духової регенерації батьків після смерті їхніх дітей. Однією з основних причин, — пише Дж. Броді, — є та, що прилетіли чи рідні цих безталанних батьків просто не вміють знайти в даній ситуації, а це шкідливо. Ці близькі люди або говорять потерпілим батькам зовсім непотрібні речі, які впливають негативно на психічний стан батьків, або взагалі уникують теми смерті, як якого табу. Тоді виглядає назовні так, що трагічний випадок начебто зовсім не було і дитина мов би не померла. Авторка розповідає, що саме так трапилося з її приятелькою, дев'ятирічна дочка якої померла на левкемію. Не щастя мати довго не могла пережити отієї смерті, коли кімнати нестерпний біль, і який можна жити, знову, якщо уже не радісним, то принаймні нормальним життям, — коли біль уже не шарпав гостро душі, а десь із віддалі тільки глухо шемтять... Ця своєрідна нормалізація не наступила тому, що вся родина цієї матері, боючись порушити болічні переживання, уникла навіть згадати ім'я померлої дитини.

(Продовження буде)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

А. Оленська-Петришин у Лос Анджелесі

Українська громада Південної Каліфорнії завдячує своє знайомство з творчістю наших мистців Дарії Чайковській, любов якої до образотворчого й народно-мистецтва перебрало навіть і апатію ширшого загалу до модерних мистців, що їх „аж ніяк не мож зрозуміти“. Завдяки їй живому зв'язку з мистецтвом світом, ми маємо нагоду щорічно оглядати осяги наших талановитих мистців і скульпторів, які не раз саможертвенно і в недостатках пробиваються в ширший світ і несуть та ширять знайомство в тому світі з надбаннями українського народу. Кожного разу національним прапором свого народу. Кажу, безпосередньо, бо скільки ж то вартостей мистецьких, літературних, наукових і духовних збагачують скарбницю людства, що вийшли до неї під прапором наших сусідів — ближчих і дальших — які присвоили собі наші таланти, розуми та їх плоди — волею і неволею наших визначних творців.

Останньою, на протязі восьми днів (від 22 до 30-го січня) ми мали нагоду познайомитися тільки з частиною мистецької творчості нашої мисткині, Аркадії Оленської-Петришин, яка вже добре відома не тільки українським любителям мистецтва, але й серед інших народів.

Аркадія Оленська-Петришин родом із Збараж, Західна Україна. В З'єднаних Стейтах живе й працює від 1949 року. За нею дуже солідна мистецька освіта і чимала вже практика самостійного, оригінального і незвичайно працюючого мистця; оригінального тематично і стилем власного вислову. За нею вже великий досвід і численна участь у галереях, виставках і музеях в Америці і в Європі.

Індивідуальні виставки своєї творчості в найбільших містах ЗСА і Канади мала наша мисткиня аж 28. У групових презентаціях брала участь 18 разів. Її праці, крім приватних колекцій у ЗСА, Канаді, в Україні, в Німеччині, в Бельгії, Англії, Шотландії і в Китаї, займають почесне місце в музеях Північної Америки, а в європейських країнах — у Чехо-Словаччині і в Греції. Про її мистецькі осяги писали вже наші фахові критики в українській пресі і відомі критики Америки в престижних журналах і в газетних мистецьких секціях. Крім чималої мистецької творчості, Аркадія Оленська-Петришин вчила в коледжах Гантеру і Даглес та пише і редагує мистецьку сторінку в журналі „Сучасність“.

Цим разом, на своєму гостинному виступі в приміщеннях Українського Культурного Осередку в Лос Анджелесі, наша мисткиня

продемонструвала поважну кількість експонатів своєї техніки мистецької орфтури, орфтури, так мовити б, графічної манери — рисункової і орфтури колірової досить складної літографічної техніки. Шкода тільки, що мисткиня обмежилася в цій виставці тільки до орфтури середнього і малоформату, а не заперезувала властивих собі величезних олійних полотен, якими вона здобула собі міжнародне визнання майстра вислову спонтанної витальності безмовного світу — світу незчислених форм і безмірного багатства рослинності, яка між тяготи землі і леготом всюдисущого небесного світла покриває моря і суходоли мережею пульсуючої енергії, перехопленої від соняшного проміння, яка стала передумовою звірного і людського життя на цій планеті. А всі ті випадкові силуети людські, що деколи появляються на картинах Аркадії, своїм безвиразним обличчям з остовпілими очима, ніби віддзеркалюють розгубленість думачою людини, коли вона починає усвідомлювати собі, яка глуха вона не раз на стоголосий крик остероги зелено-світлого царства природи, в якому вона так безбашотно і, не рідко, нехлюбно поводить. Своєю мистецькою творчістю, наша мисткиня стала амбасадоркою, і благовісткою, і пересторогою від усього цілісного світу природи.

Тут, наша мисткиня, своєю інтуїцією одягненою в мистецьку форму її властивої вислову, ніби перегукується з раціональною думкою нашого поета-філософа Миколи Руденка, який, також, усвідомивши собі нищівну експлуатацію землі марксистською цивілізацією у Советському Союзі, запитав: І що ж буде артка, людино, вся твоя цивілізація і техніка, коли ти вихлостити землю з її плодючості і запасного фонду енергії, що у віках сонцем надихана?...

Глядача просто вдарило чистістю і прецизністю рисунку, лінійна місткість і композиційна сукупність кожної картини. Чистістю і елегантністю своєї орфоті техніки вона нагадує найкращі зразки графіки Якова Гніздовського і Орія Нарбута, з тим, однак, що якраз ця техніка дозволяє їй, на тоншій і більшій фізичній лінії виконання.

Аркадія Оленська-Петришин говорить про свою творчість і про шлях свого розвитку одверто і безпертенійно. Вона починала свою мистецьку кар'єру мажею безпредметного (абстрактного) малюнку. Це було модне, але вона не почувала себе добре в цій моді. Абстракт вразив її надуманістю, а інтелектуалізм, як посередник надума-

(Продовження на стор. 4)

Лариса М. Л. Залєська-Онишків

СПІВПРАЦЯ ПОКОЛІНЬ І ПОТРЕБА ПЛАНУВАННЯ НА МАЙБУТНЄ

(Доповідь виступлена на виховній сесії IV-го Конгресу СФУЖО 27-го листопада 1982 року)

II.

На виховній сесії ми зацікавлені говорити головню про справи, що торкають родину й молоді, отже звернемо увагу на різні роди конфліктів які виникають, або радше, яких зустрічають молоді батьки. Такі конфлікти виникають на різних площинах, від найменших до найбільших угруповань — хоч і не в онні спричиненні різниці поглядів через інший вік, але потрібно здорового підходу членів кожного покоління, щоб ті проблеми полагоджувати.

1. Рідня. Українська традиція трактувала подружжя як єднання двох собі різних осіб (тому і спільний корінь як і в слові дружини, друг). Молодий і молода є собі дружини. Дружини — це спільність дії, спільна допомога. Не було такого підходу у Західній Європі та Росії, де жінка була підлеглого свого чоловіка. Це явнює на наших правдивих ритуалах — де молоді приходять у церкву разом, і батько молоді не віддає дочку під владу зятя. Це перший крок до гармонійного життя родини. Потім, коли молода пара планує мати діти — повинна домовитися про свої спільні скалі вартостей, вибрати свої пріоритети — і на такій основі виховувати свої діти. Молоді батьки мусять свідомо вибрати мету виховання, й виразно поставити, що для них важливе, а що найважливіше, від плекання характеру, чеснот, до морального, християнського виховання, до української ідентичності-свідомості, інтелектуального розвитку, що також може включати повне знання та живання української мови. Спільний вибір цих пріоритетів не допустить до можливих конфліктів на цій базі. Та членство та спілкування вже із ширшою ріднею може звичайно викликати більші чи менші

конфлікти на полі будь-якого із підвищених складників, чи й навіть на порядковості цих складників — під оглядом більшої чи меншої уваги що їм присвячується (наприклад бабуня чи тітки можуть ставити християнське виховання на перше місце, а батьки щось інше, і т. п.). Тому важливим є, щоб молоді батьки поінформували рідню на що вони найбільше звертають увагу (наприклад, там де вживають тільки чисту українську мову — не раз навіть дідь й бабуса мусили її вивчити, щоб тільки мати змогу із внуком спілкуватися). Правда, іноді одна та чи інша сторона ставить наприклад, кар'єру чи платню понад інше — і тоді конфлікт стає явним для дітей (що може допомогти внукам, даючи баянсь впливів і більше ідеалістичне наставлення, але в іншому випадку може бути й навпаки).

2. Наступний ширший круг для родини — це приналежність до церковної громади. У більшості українських осередках є можливість вибору парафії — згідно із пріоритетами даної родини у цих справах (яка мова у даній парафії, календар традиції, рівень проповідей і т. п.). У менших осередках цього нема — отже можливість для конфліктів збільшується. Чому? Тому, що не завжди спосіб провадження даної парафії відповідає специфічним вимогам даної молоді родини. Коли це мало вимоги, або й нижчі — то проблеми нема, але коли вищі — то конфлікти можуть бути болючими.

Причина в тім — що не завжди парахи свідомі дальшої мети даної української громади, чи й парафії (поза будовою нової церкви, залі і т. п. — що не є першою вагою справи). Не завжди списки турбують про те, щоб призначити відповідних парохів для даної громади (наприклад, українськомовні парафії можуть дістати майже виключно англо-мовного священика, і навпаки). Не раз самі парахи не хочуть виходити у справи ведення різних практик, наприклад, і в цілій епархії всі посвяти Першого св. Причастя були тільки в англійській та староцерковній мові, без одного слова по-українськи; або в Торонто, в одній із більших церков парох заохочує до англосакських ритуалів (молодих не благословлять вдома разом, вони зустрічаються як у церкві, коли батько „віддає“ молоді її нареченому), які заперечують, на мою думку, рівноправність молодят — і то тепер, коли західний світ поволі починає сам до того доходити, щоб їх нарівно трактувати. Отже у такому випадку може здаватися, що парох не

(Продовження буде)

Василіанські призовники

в Глен Кові

До того святого дому Боже Привидіння покликано гарну групу охотників, котрі бажають посвятити своє життя на службу Богові.

Ісус Христос каже: „Жнива великі та робітників мало“. Ті слова торкнули серця тих охотників покинути свій дім, батьків, братів та власні бажання і вступити до Божого Дому, де переживаються дні духовних радощів у щоденних святих Літургіях, Утрених, Вечірнях і всяких інших духовних вправах.

З боку Отців видно найкращу волю передати цим юнакам правдиву мудрість і заохотити їх до поступу в пізнанні Божих правд, щоб таким чином вони набирали надхнення до молитви та єдналися з Господом Бо-

гом. При тому вони сильно заняті науками, головним чином українською та англійською мовами, щоб якнайкраще могли голосити слово Боже між нашим народом у Злучених Штатах Америки і в Канаді. А щоб відсвятитися на силах, всі вони радо виправляють спорт, займаються ручними заняттями дома, в інших приміщеннях, в городі й на полі. Тримані у порядку каплиці, кімнати, коридори і так набирають більшої впевненості до праці та до книжки.

Манастир св. Йосафата час від часу відвідують Отці з різних сторін, щоб потішити молодих юнаків. В короткому часі були такі гості: о. Петро Байцар з Бразилії, о. Атаназій Пекар з Риму, протоігумен о. Рафаїл Мельник з Канади, Вінні-

Священники, новики і кандидати в каплиці. Спереду (зліва): о. Р. Мельник, ЧСВВ, протоігумен о. ігумен О. Гавкалюк, ЧСВВ.

пегу. Всі вони ЧСВВ.

Також молоді василіани, щоб познайомитися з українським народом, служать і співають при св. Літургіях та відправах в Бронксі й Асторії та їздять під час Великого Посту на інші урочисті Богослужби в Святоюрській церкві в Нью Йорку, щоб піднести велич і красу нашої святої обряди.

Василіанський Чин в Америці та Канаді широко радіє своїми духовними силами та взявся до будови окремого дому, в котрому вони зможуть вигідніше віддавати своїм духовним заняттям та підготуватися до богослов'я в Римі. В ньому

буде теж приміщена василіанська центральна бібліотека, — що має збирати зокрема українські книжки та видання, — де молоді монахи-студенти матимуть всякі потрібні книги для приготування до майбутньої праці. Тому вони щиро дякують своїм Отцям за стільки добра, що їм роблять, та всім прихильникам манастиря св. Йосафата, що йому так жертвенно і постійно спомогають. І щоденно вони моляться за всіх ласкавих добродіїв, щоб Господь сторицею нагородив їхню любов і щирі пам'яті.

Брат Йосафат Биновський

Микола і Марія Михайлюки — визначні меценати

Микола і Марія Михайлюки.

Ідучи назустріч необхідній потребі забезпечувати можливість повного й безперервного розвитку українських студій в Гарвардському університеті, панство Микола і Марія Михайлюки з Дітроїту встановили фонд українців в їхньому імені у бібліотечній системі тієї славної високої школи.

Відстоюючи прибутки із нерухомого фонду Михайлюків зуживатимуться на закуп-українських книжок і на введення їх у каталог, картотеку та на поліції головної Гарвардської бібліотеки й постійну дбайливу опіку кожного книгого.

Панство Михайлюки родом з Буковини і на їхньому ескелітрі, який вкленюватиметься у кожну закуплену з їхнього фонду книжку, плянеться по-мистецьки вписати буквинський мотив.

Радісним є те, що чимраз більше видатних українських людей-доброчинців вміє як слід доглядати проблему української документації.

Звичайно ми звикли трактувати бібліотечну збірку книг як щось пасивне, напівмертве. В домі культурних людей збірка книжок на полицях — це своєрідна прикраса кімнати або засіб для розваги й насолоди в читанні. В університетах і публічних інституціях їхні бібліотеки служать як матеріал, потрібний учителям, науковцям, дослідникам читачам для розваги або поглиблення знання.

Але лише цим не вичерпується значення і сила доброї бібліотечної збірки доброякісних книг й документації. Пригадується нам незначний, однак дуже виважений випадок. Колишній бібліотекар УНІУ Е. Касинський, аказуючи рукою на полиці, заповнені сотнями українських книжок, заявив: якщо ще десь хтось має сумніви у тому, що існує українська самобутня мова, українська література, культура, українська духовність, що історія українського народу є підметна, гідна уваги дослідів і вивчення, то нехай погляне на ці полиці. Якщо й далі сумніватиметься, то він — сліпий.

Важливість бібліотечної збірки українців в одному з найбільш визначних університетів світу, як вірогідного свідка української самобутності, вартісної та рівноправної з культурами інших передових народів — неможливо переоцінити. Документація — книжки, журнали, часописи, стародруки, перші видання, рідкісні публікації, універсали, архівні матеріали — все це є доказом творчого буття народу в усіх трьох вимірах часу — минулому, сучасному й майбутньому.

Ось і причини, чому з такою настирливістю закликаємо свідомих українських людей творити бібліотечні фонди українців в Гарварді. Бо тут є можливість фахово, постійно, кожного дня зберігати українську книгу і дбати про неї, але теж висувати її як переконливе свідчення про Україну.

ФКУ

„Запорожець“ в Нью Йорку

(Очіма звичайного глядача)

У неділю, 20-го лютого, ц.р., тут на сцені аудиторії школи Фешн Індустріс Український Оперний Ансамбль Нью Йорку поставив комічну оперу на чотирьох діях Симона Гулака-Артемовського з додатковою дією „Карась у султана“, музика Станіслава Людкевича — „Запорожець за Дунаєм“.

Музикознавці та театральні критики напишуть відгуки та рецензії на виставу в цілому, дадуть відповідну оцінку співу і гри артистів, роботи режисера-постановника, декораторів тощо.

У короткому повідомленні глядача про відбувши виставу хочеться висловити загальну думку пересічної людини, посереднього любителя музично-театрального мистецтва взагалі та українського зокрема. Беручи до уваги важкі умови існування і діяльності самого Ансамблю, можна дати тільки найвищу оцінку і похвалу ентузіастичній праці керівництва Ансамблем і кожному артистові зокрема.

Те, що зала була майже заповнена, а слухачі були задоволені співом і грою артистів, говорять про успіх опери.

Ті горі-критики, які навіть не були на опері, а критикують всіх і все (навіть відтинки кольорів малюв на сцені, нагадування неолітичного народу) хіба були б також незадоволені, якби всі чоловічі партії співав сам Карусь, а жіночі — сама Соломія Крушельницька.

Для переважної більшості слухачів опера „Запорожець за Дунаєм“ — це не побутова комедія на чотирьох

діях, це трагедія і не тільки окремої козацької родини чи трагедія козащини взагалі. Це символ суцільної багатовікової трагедії нашого народу, народу чистого, благородного, працьовитого. Бо коли народ змушений покидати свою рідну та ще й багату землю і йти на страшну чужину до турка шукати волі та й краю долі, а потім, не знайшовши її там, повертатися на рідну, але свою землю, то це, крім трагедії, нічим іншим бути не може. Недаром багато слухачів опери були схвилювані до сліз. Напевно бачили вони не тільки долю запорожців за Дунаєм, пригадали Шевченкові слова: „Нема на світі України, немає другого Дніпра“, вони, мабуть, побачили добру частину своєї власної долі, коли шукали волі та краю долі як не за Дунаєм, то за морями і океанами.

Неправда, що зображення неволі, горя і плачу хилить людину до покори і послушності. Верді в „Набукко“ та „Аїді“, здається, зображав неволю і не мало горя і сліз, але ці твори кликали італійців на бій за волю і свободу, за єдність батьківщини. Міксович теж зображав в „Конрад Валленродт“ гноблення народу і сваволлю ворогів, розпукку приречених на поневірення і загибель, але цей твір кликав литовців і поляків на боротьбу проти тиранії Росії, за волю знедоленого народу.

А наш Шевченко — це що сміх? розвага? розпуста? Кожне слово Шевченка — це плач душі і біль серця, але!

Наукові дослідження економіста

Д-р Олег Гаврилишин, професор університету ім. Джорджа Вашингтона в Вашингтоні, працює тепер над більшою студією про торгівлю економічно відсталіх країн. Його завданням є розпізнати їхні матеріальні потреби та накреслити план економічного росту. Праця базується на багатогранній статистиці товарообміну між націями третього економічного світу. Її фінансує Міжнародний Банк для відбудови й розвитку (World Bank), який має осідок у Вашингтоні.

На потреби студії д-р Гаврилишин одержав наукову дотацію в сумі 180,000 доларів. Формально він працює у Відділі Економічних Дослідів Світового Банку, користуючись їхніми документами та обчислювальними машинами.

Він розпочав свої дослідження в 1981 році, виконуючи їх паралельно з навчанням студентів в університеті, а від минулого літа зосередився повністю над закінченням проекту.

Д-р Гаврилишин — спеціаліст у ділянці міжнародної торгівлі й економічного розвитку. Він має за собою багато публікацій, а також працював радником для урядів Канади, Тунісії, Срі Ланки (Цейлону) й Нігеру. Він закінчив економічні студії в Мессачусетському Технологічному інституті. Тема його докторської дисертації була „Внутрішні еміграційні процеси в Югосла-

Д-р Олег Гаврилишин

вії“, які він вивчав, перебуваючи деякий час у тій країні. Недавно його просили висловити з доповіддю про його останні дослідження на форумі Економічного Товариства Латинської Америки, яке мало свої наради в столиці Мехіко.

Від січня 1983 року професор Гаврилишин перебуватиме на восьми місячний академічний відпустці в Бельгії. Він виїздить туди разом з дружиною, д-р Тамарою Воробій, яка є професором економіки в Тавсонському університеті. Місцем його осідку буде Université Libre в Брюсселі.

Д-р Гаврилишин, який прибув разом з батьками в 1953 році з Бразилії до Канади, є сином Ярослава Гаврилишина з Торонто. Його батько Михайло Гаврилишин помер передчасно в 1954 році.

Б.Романюк

У П'ЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашого Найдорожчого і Незабутнього МУЖА і БАТЬКА

бл. п.

АНТОНА ЛАЗІРКА

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в суботу, 12-го березня 1983 р., о год. 8:30 ранку в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.

НАТАЛІЯ — дружина
НАТАЛКА — дочка
ОЛЕГ — син
І Родина

одночасно це меч, це зброя, проти якої виявилися марніми кулі, гармати, тюрми і Сибір. Слова Шевченка — це зброя, це охорона. Шевченкове слово зберегло, захистило нам Україну. Бо кожне правдиве мистецтво — це меч, це зброя проти неволі і неправди, це клич до боротьби за волю і батьківщину. У житті кожної людини, кожного народу дві речі є найнеобхідніші — це воля і батьківщина. Без волі людина — раб, без батьківщини — слуга.

Тому такою актуальною є опера „Запорожець за Ду-

наєм“. Вона оспівує волю, змальовує тугу за рідним краєм, за батьківщиною. Не помилюся, коли висловлю ширі слова сердечної вдячності і побажання здоров'я і незламної волі всім артистам, особливо керівництву Л.Рейнгартовичеві, які всім тих прихильників нашого театрального мистецтва та від тих людей, були задоволені тим, що артисти Українського Оперного Ансамблю показали несторінку важкої, але такої дорогої нам нашої історії.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашого Найдорожчого і Незабутнього МУЖА, ТАТА, ДІДУСЯ і БРАТА

бл. п. проф. д-ра ТЕОДОСІЯ ГАЄЦЬКОГО

професора чужих мов на американському університеті та адвоката на рідних землях, який відійшов у Вічність

10-го березня 1982 року

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

того ж дня в церквах:

св. Володимира й Ольги в Чикаго, Іллі;
оо. Василія в Глен Ков, Н. Й.;
Преображення Христового в Денвері, Колорадо;
св. Марії у Віноні, Мінн.;
в українській католицькій церкві Христа Царя в Бостоні, Масс.

та в катедрі св. о. Миколая в Чикаго, Іллі, дня 13-го березня 1983 р., о год. 9:30 рано.

Просимо Приятелів і Знайомих згадати Покійного у своїх молитвах.

Дружина — РОСТИСЛАВА
Син — ЮРІЙ з дружиною ІРЕНОЮ та дітьми БОГДАСЕМ й ІВАНКОЮ
Син — ІГОР
Донька — ТЕТЯНА ВІНАР з чоловіком д-р БОГДАНОМ та дітьми ТАРАСИКОМ й МИХАЙЛИКОМ
Брати: АНДРІЙ і о. ГРИГОРІЙ в Україні

В пам'ять Покійного складаємо 100.00 доларів на виховання священників в Римі.

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Знайомими, що в Україні, дня 1-го грудня 1982 року відійшов у Вічність

сл. п.

ГРИГОРІЙ САВКІВ

народжений в селі Рибники, пов. Бережани.

Покійний залишив в глибокому смутку дружину Анну з дітьми та ближчу і дальшу Родину в Україні і на еміграції.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

буде відправлена в суботу, 5 березня 1983 р., о год. 8:30 рано, в церкві св. Юра в Нью Йорку.

Про молитви за спокій душі Покійного просить — швагер — РУДОЛФ МАНДЗІЙ з родиною

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що дня 15-го лютого 1983 року, відійшов, ненадігнано у Вічність у Чикаго, Іллі, на 79-му році життя, наш Найдорожчий

ЧОЛОВІК, БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п.

ВОЛОДИМИР КОСАЧЕВИЧ ЯВОРСЬКИЙ

народжений в Турці, Україна.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 19-го лютого 1983 року з собору св. Володимира і Ольги на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаго, Іллі.

Горем прибиті:
НАТАЛІЯ — дружина
ВІРА — дочка з чоловіком ЗЕНОНОМ
ЗАХАРЯСЬВИЧ
МИРОН — син з дружиною ВІРОЮ
ДАРІЯ, АНДРІЙ, РЕНАТА, ХРИСТІЯ і ОКСАНА — внуки
СОЛОМІЯ КАВКА і ЗЕНОН КОСАЧЕВИЧ з родиною — куди і ближче й дальша Родина в Америці, Канаді й в Україні
Про молитви за спокій Покійного просить — НАТАЛІЯ — дружина з родиною

Неділя, 13-го березня 1983 р., год. 2-га по пол.
Школа св. Юра, 215 Скід, 6-та вул. Нью Йорк, Н. Й.

Буфет у заряді ВП. ПАНЬ з гуртка ПЛАСТПРИЯТ.
Квитки вступу: 1.00 дол. для дітей і 3.00 дол. для старших.

НОВАЦТВО і ПЛАСТПРИЯТ ПЛАСТОВОЇ СТАНЦІЇ в НЬЮ ЙОРКУ
запрошують усіх українських дітей і їхніх Батьків Нью Йорку та околиці на

ДИТЯЧУ КОСТЮМОВУ ЗАБАВУ

під назвою „ЗАГОСТИТЬ ДО НАС ЦИРК“

- Казку веде пл. сен. ЕВСТАХІЯ ГОЙДИШ
- Забавою провадить новацькі сестрички і братчики
- Музичне оформлення пл. сен. А. МАЄВСЬКИЙ
- Мистецьке оформлення: п. РОМА РЕЙНІ
- пл. сен. ЛІДА ПІСЦЬКА
- Танці підготує пані ДАРІЯ ГЕНЗА

ВИСОКОПОСТАВЛЕНИЙ речник Державного департаменту заявив, що ЗСА наполягатимуть на суворій контролі виконання умов підписаного з Советським Союзом договору про заборону хемічної зброї.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

власнотворе

СІМНАДЦЯТИ КРАЙОВІ КРУГОЛЬНІ ЗМАГАННЯ

в суботу і неділю,
28-го і 29-го травня 1983 року
у Рочестері, Н. Й.

Щоб брати участь у змаганнях, треба бути членом УНСоюзу.
Правила турніру за ABC and WIBC Moral Sanction.

Гарантовані нагороди для мужчин і жінок.

Для мужчин — \$900.00 — 1-ша нагорода, \$450.00 — 2-га
Для жінок — \$400.00 — 1-ша нагорода, \$200.00 — 2-га

B.I.C. BOWL

2121 N. Goodman Street, Rochester, N.Y. (716) 342-7092

48 lanes — всі зарезервовані на змагання.

Cinrni i Dabli — субота, 28-го травня, год. 1-ша по пол.
Дружинні змагання — неділя, 29-го травня, год. 12-та для
BOWLERS HEADQUARTERS — Holiday Inn, Genesee Plaza, 120
Main Street, Rochester, N.Y. 14604, (716) 546-6400

Кімнати: \$42.00 за одну ніч (single), \$48.00 за дві (double)

ТОВАРИСЬКА ВЕЧІРКА —
субота, 28-го травня, год. 7-ма веч., год. 9-та веч. — ЗАБАВА,
Ukrainian Civic Center
831 Joseph Avenue, Rochester, N.Y.

БЕНКЕТ — Неділя

Роздача нагород буде в неділю, 29-го травня під час бенкету.
Замовляйте місця своєчасно. Зала української православної
церкви Пресв. Марії, 3176 St. Paul Blvd., Rochester, N.Y.
Комбінація вечірки і бенкету — \$25.00
Білетів тільки на бенкет \$18.00 від особи
Вечеря і програма — 7:00 веч. Напитки і забава.

Реченець зголошень 1-го травня 1983 р.

ЗАПРОШУЄТЬСЯ ДО УЧАСТІ ВСІХ ЧЛЕНІВ ЗСА І КАНАДИ

За дальшими інформаціями писати або телефонувати:

Frank Kubarch, General Chairman, 72 Mayville Lane, Rochester, N.Y.
14617 (716) 544-4954

Beverly Daszczyk, Women's Bowling Chairman, 66 Ernst Street,
Rochester, N.Y. (716) 544-3183

Helen B. Olek, UNA National Chairman, 2151 N. Lorel Avenue, Chicago,
Illinois (312) 237-9662 or

Ukrainian National Association, P.O. Box 17 a, 30 Montgomery Street,
Jersey City, N.J. 07303 (201) 451-2200.

„Хай остануть...“

(Продовження зі стор. 1)

спокійно відпові, що смерть для нього є щастям і зустріччю з Христом, майна у нього, крім кількох книжок, немає, а заслання буде нагодою ширити Христове євангеліє для тих, кого на засланні стріне. Подібно було з усіма нами, в'язнями Христовими, що цей Христовий хрест тюрми і каторги прийняли і мужно його несли. Скільки душ скористали з нашої неволі, один Бог знає.

Вихід на волю був нагодою до дальшої нашої праці. Хоч не було моїм бажанням покидати свою паству, не дозволено мені навіть поїхати до Львова, щоб там лишити слово поучення для розсіпаних овець стада та знав я, що їду до мого народу і моєї Церкви там де треба пригадати їм їхню свідомість приналежності до Матері Церкви і готовності до дня її волі. Прибув я до вас з думкою св. Павла, що писав до своїх Филип'ян: „І це певно знаю, що зостанусь і перебуватиму з усіма вами на розвиток вам і радість у вірі, щоб мене ваша хвала збільшувалась у Христі Ісусі, завдяки моему повороту до вас“ (Фил. 1.25-26).

З журбою моя радість обнялась тому двадцять років, коли треба було залишити велику руїну будівлі, що її основи кляли великі Отці наші — Володимир, Митрополит Рутський, св. Йосафат, слуга Божий Митрополит Андрей. Чи міг я на волі на вид цього нещастя спочивати, славитись моїм ісповідництвом чи заслугами, як би так хтось по людськи хотів думати? Приймаючи з рук Слуги Божого Андрея пастирський жезл в тяжку і зловіщу хвилину в грудні 1939 року, на моє сумління впали важкі слова його заповіту: великою провинною було б не прийняти його саме в цю важку і відповідальну хвилину.

Тому і мою волю прийняв я не для вільного життя, а дальшої праці, боротьби і змагань для добра нашого народу, для його святої Церкви, для слави Божої і Царства Божого на цій захитаній нашій землі. Чи можна думати інакше, коли Божі вороги пригортаються всіма своїми засобами на страшний злочин Боговбивства? З яким боєм читаємо сторінки св. Євангелії, коли Христос вмивається

кривавим потом, його учні сплять, але не сплять єврейські первосвященники, їхні слуги, сторожа, жовніри, Пилат і Юда... Вони готуються до злочину, до підступу, до зради, до знищення. Ісус з боєм казав тоді: „Симоне, ти спиши? Не міг еси чути ані однієї години? Чувайте ж, молись, щоб не вийти в спокусу. Дух бадьорий, але тіло кволе! (Мар. 14,37-38).

Двадцять літ волі — то великий дар Божий, що його треба було зужити для добра повіреного мені стада. Тому хай не буде це ювілеєм визволення, але ювілеєм спільної нашої великої праці, щоб рятувати від загибелі здобутки батьків наших. Коли з Божої волі цей рятуюнок треба було виконувати поза Україною з її стадом по чужих землях, треба було й засоби цього рятунку перенести тут, їх розвинути, скріпити і приготувати для майбутності. Це було моє завдання і його, при вашій, Дорогі Браття і Сестри, допомозі я виконував.

Хай остануть ці слова для нащадків. Для святої нашої Церкви, для многострадального мого народу я трудився все моє життя — на волі чи в неволі, в radoшах чи смутку, в горю чи в неволі, в славі чи в несправі, судженнями своїми чи чужими, славленими чи відкинутими — добро моєї Церкви і мого народу на славу Божу було моїм світлом і моєю ціллю. Все, що зробили між вільними руками, не зв'язаними безбожницькими путами, зробив я єдиною потіхою, що Бог благословив це, а суд історії скаже своє справедливе слово.

Перенесення зі Львова Богословської Академії як український католицький університет св. Климента в Римі, віднова зліквідованої Львівської Семінарії як Колегія Св. Софії, віднова Монахів Студитів — святейший Митрополит Андрей для оновлення нашого древнього християнського духа, — привнесення великого історичного нашого пам'ятника в Римі храму св. Сергія і Вакха; це були перші кроки, щоб у Вічному Місті створився осередок для діяльності і збирання сил в розсіянні сухих. А потім, на основі наших церковних начал, проголошення Патріархату, що чекає на своє визнання, щоб наша Церква не була притчею во язицях, а рівноправною Церквою серед святих апостольських Церков зі своїм Отцем і Главою і своїми правами; здобуття з нелегкими трудами і перешкодами наших Синодів, якими рядиться наша Церква, вибирає кандидатів для єпископів і об'єднує правно наших Владик та лучить їх з престольним владичним городом Києва-Льва. Це здобуток, за який треба було змагатись, а вам усім треба його закріпити і живити, щоб наша Церква стала мостом до з'єднання Сходу зі Заходом; щоб наступило поєднання двох основоположних ідей у Христовій Церкві — вселенськості і рідності, щоб довести до повноти віри і повноти Духа Святого. Так Слуга Божий Митрополит Андрей, як і я, молимося, працюємо і змагаємося, щоб цим ідеям простелити шлях до загального визволення. Видавничу діяльність, всі плани на майбутнє і встановлена духовна єдність з Церквою-Матір'ю, — чи не були це завдання, щоб їх сумлінно виконати, довершити і закріпити для того, щоб ворог не радів і не трубив про свою „перемогу“? Чи не треба було наразитись і на труднощі, незрозуміння, прикрощі і на злобу, щоб це завдання виконати? Тих, що залишили ми по

Сибірах, по катакомбах, по тюрмах в іонеєв'янні далі терплять і страждають. Але їхнє мучеництво — це велика і свята поміч для нас. Неже ми могли б оставити їх у їхньому свіденні самими? Ті, що терплять, вірять, що їхнє мучеництво створить новий, справедливий світ, світ Христовий. Наша праця з їхніми терпіннями це має дати, а Бог дасть плід. „Стійте у вірі, будьте мужні, кріпиться. Нехай усе у вас діється в любові“ (1 Кор. 16, 13)... Візьміть шит віри, яким здолаєте погасити розпечені стріли лукавого“ (Еф. 6, 15). Наша пасивність і блаженні сподівання були б несповненням обов'язку, бо „поки дня, масмо виконувати діла того, хто послав нас, — бо ніх надходить, коли ніхто не зможе діяти“ (Ів. 9, 4).

Коли дякуємо Богові за все, що отримали, коли дякуємо Богові за всі історичні рятунки для нашого народу, думаймо все про те, як Божі дари ужити на Його славу, щоб не погинути: „Лукавий слуго і лінний! Ти знав, що я покину, де не сів, і вибірюю, де я не розсіпав!“ (Мт. 25, 26). Перед нами майбутність. Почату працю треба продовжувати і її завершення. Це стільки осталося для виконання. Та Господь звичайно так заряджує, що „один сіє, а хтось інший жне“ (Ів. 4, 37). Але в одному з круглих випадку потрібна праця, змагання, боротьба зі стихіями природи і, коли цього немає, не буде живих, не буде збору, а це грозить голодом і смертю. Тому продовжуйте працю і молитву, щоб Господь благословив труди батьків наших. Це багато осталося зробити, виконати, здобути. Діявол одного тільки бажає, щоб ми нічого не робили. Це йому досить, а він зробить решту.

Нехай буде ім'я Божє благословенне за все. Нехай не пом'яне лиходіяння того, що лукавого зробили. Просячи від серця всім, що мучили і в'язнили мене, що замикали уста мої і забороняли благословити дітей Божих. Нехай Бог простить їм за невіжество і невірство їх.

Нехай винагородить Всещедрий Господь усім тим, що помогли мені сповнити Божу волю і моїм Богом дані обов'язки. Нехай труди нас усіх для слави Божої враз з терпіннями Братів наших будуть світлом для світу і для поколінь наших, яке наближувало б народ наш вийти з рук грішного Блудника-Вавилону: „Вийди від нього, Народе мій, щоб не співучасия ти в гріхах його і кар його щоб не прийняв, бо досягли гріхи його аж до неба і пригадав Бог беззаконня його“ (Откр. 18,4-5).

Благословення Господнє на вас на дальшу путь вашу в Христі Ісусі!

Дано в Римі
при Патріаршому Соборі
Святої Софії
дня 9-го лютого 1983 р. Б.

† Йосиф
Патріарх і Кардинал

До уваги Батькам і Світличкам!

82-ий Відділ СУА в Нью Йорку,

яке ВДРУГЕ видає виховний посібник,
ДИТЯЧУ ПЛАТІВКУ І ЗВУКОЗАПИС (касета).

„ПОСЛУХАЙТЕ ДІТИ“

В програмі: дитячі пісні, вірші, казки.

Виконавці: Діма, Л. Храплива, І. Фоменко, Е. Чапельська і діти садочка Г. Мирошніченко.

Ціна платівки або звукозапису 7.00 дол., з додатком 1.50 дол. на пересилку.

Замовляти: Mrs. Iwanna Klym, 23-81 23rd Street, Long Island City, N.Y. 11105, або в українських крамницях Нью Йорку

СПЕЦІАЛЬНА НАГОДА ДЛЯ ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ:

ПОДВОЙТЕ СВОЄ ЖИТТЬОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗ ЛІКАРСЬКИХ ОГЛЯДИН!

ХТО МОЖЕ ПОДВОЙТИ СВОЄ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ?

Всі теперішні члени УНСоюзу у віці 0 до 65 років.

ЯКИЙ ПЛАН ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МОЖНА ВИБРАТИ?

У віці 0 до 60 років можна вибрати один із планів життєвого або вивинувального забезпечення.

У віці 61 до 65 років тільки грамоти на ціле життя класу W.

ЯКІ ВКЛАДКИ ТРЕБА БУДЕ ПЛАТИТИ?

Висота вкладок за ці нові грамоти буде відповідна до вибраної класи та теперішнього віку члена.

НА ЯКУ СУМУ МОЖНА НАБУТИ ГРАМОТУ?

На суму рівну теперішньому забезпеченню члена в УНСоюзі, або меншу. Мінімальна сума, що її можна набутти, це \$1,000.

ЧИ ТРЕБА ПРОХОДИТИ ЛІКАРСЬКІ ОГЛЯДИНИ?

Апликації приймає Головна Канцелярія УНСоюзу без лікарських оглядин. Тільки у випадку ствердження недомагань чи недуги вона може зажадати доповнення апікації вислідом лікарських оглядин.

УВАГА! ЦЮ АКЦІЮ ПРОДОВЖЕНО до 31-го БЕРЕЗНЯ 1983 р.

З цієї нагоди можуть скористати члени, які досі цього не зробили.

В справі цього забезпечення просимо звертатися до секретарів Відділів УНСоюзу. Коли бажаєте одержати апікації та додаткові інформації про це забезпечення з Головної Канцелярії УНСоюзу, перешліть свою адресу (по-англійськи) до

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
P.O. Box 17 a ■ Jersey City, N.J. 07303

(Ім'я та прізвище)

(Число дому та вулиця)

(Місцевість, степит чи провінція, поштовий код)

КАСА „САМОПОМІЧ“ ЧІКАГО ПЛАТИТЬ ВИСОКІ ПРОЦЕНТИ НА ВСІХ КОНТАХ

- ЩАДНИЧИХ КОНТАХ
- ЧЕКОВИХ КОНТАХ
- СЕРТИФІКАТАХ
- ІРА КОНТАХ
- МАНІ МАРКЕТ КОНТАХ

2351 W. CHICAGO AVE., CHICAGO, IL 60622
TEL: 312/489-0520

До
ВШ Членів УНС - Передплатників „Свободи“

Вельмишановні Члени - Передплатники!

Делегати 30-ї Конвенції УНСоюзу схвалили підвищити ціну передплати „Свободи“ для членів УНСоюзу із \$7.80 на \$15.00 річно, беручи під увагу значно збільшені видатки Видавництва на поштові оплати, газетний папір та інші кошти.

Схвалена 30-ю Конвенцією підвишка передплати входить в силу від 1-го січня 1983 року, або від чергової дати платності квартальних, піврічних чи річних вкладок. Значить, Ваші вкладки, які включають передплату „Свободи“, платні від 1-го січня 1983 року, або від чергової дати платності на кварталних, піврічних чи річних ставках після 1-го січня 1983 року, будуть збільшені на \$7.20 у річному відношенні; \$3.60 піврічно, \$1.80 квартално та 60 центів місячно.

Така сама підвишка передплати „Свободи“ зобов'язує і всіх тих членів УНС, які платять цю передплату окремо від своїх вкладок, висилаючи їх прямо до адміністрації „Свободи“.

Нові ціни передплати для членів:
\$15.00 річно, \$7.50 піврічно, \$3.75 квартално, \$1.25 місячно.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНС

РОЗПУКИ

ПОШУКУЮ

АННУ СТАЦИШИН (дівоце прізвище) зі с. Кобильниці (копо Краківця, Яворів), виїхала з дому 1942 або 1943 р. Хто знав би про неї, або вона сама прошу телефонувати (216) 932-3145, або писати Sofia Trubega 3205 Meadowbrook Blvd., apt. 1, Cleveland, Hts, Ohio 44118 USA.

Слухайте РІДНІ АКОРДИ

УКРАЇНСЬКУ РАДІОПЕРЕДАЧУ
з радіостанції WPOW — 1330 AM
з Нью Йорку кожного четверга
о год. 7-й веч.

Український Народний Союз
проголошує

ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ

потребуючим студентам
на академічний рік 1982-83

Стипендії будуть призначені Стипендією Комісією УНСоюзу студентам визначених університетів і коледжів, які є ЧЛЕНАМИ УНСОЮЗУ УЖИНАЮНШЕ ДВА РОКИ, на основі:

1. Фінансової потреби;
2. Студійних досягнень (оцінок);
3. Активності в українському громадському, а зокрема студентському житті.

Подання про стипендію, на формулярах, що їх можна набутти в Головній Канцелярії УНСоюзу, слід вносити до 31-го березня 1982 р., на адресу:

Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery St. ■ Jersey City, N.J. 07302

УВАГА! ПОДАВАННЯ НА СТИПЕНДІЇ, ЯКІ НЕ МАТИМУТЬ ВИМАГАНЬ ПРИЛОГ, КОМІСІЯ НЕ БУДЕ РОЗГЛЯДАТИ.

Грудень, 1982

А. Оленська-Петришин...

(Закінчення зі ст. 2-ї)

ної форми, ставав на перешкоді інтуїтивному вислову і конкретизації естетичної форми.

І ми сьогодні відяні їй за те, що не примушує нас розумити своє мистецтво, а

радше, насолоджуючись, відчувати його благовістя і любов шляхетної людини до джерел свого життя.

Петро Балеї

48 East 7th St.
Tel. GR 3-3550, New York, 10003

НИТКИ ДМЦ, матеріали для вишивання: блузки, сорочки, подушки, обриси все — в АРЦІ.

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Брук і св. Духа — відомою соціальною фірмою

CYPRESS
HILLS MONUMENTS
ВОЛТЕР БЕЛЯНСКИЙ
Walter Bielanski
K. M. KARDOVICH
Constantine M. Kardovich
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (212) 277-2332

Відкрито в кожний день, в суботу, включно, від 9-5 по полудні, в неділю 10-4 по пол.

Miami, Fla. (305) 653-5861
На бажання і для вигоди клієнтів, радо заведемо до Вашого дому з предметами і порадями.

FUNERAL DIRECTORS

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Уоснуга ШІРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємось похоро-
нами на цвинтарі в Бавнд
Брук і перенесенням тіл-
них Останків з різних країн
світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568